

РЕШЕНИЕ

№ 3600

гр. София, 03.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3198** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от И. Д. С., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. П. жалба срещу мълчалив отказ на кмета на [община], за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление 26.02.2021 г.

В жалбата са изложени съображения за това, че подала заявление до ответника, чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ, с което поиска да ѝ бъде предоставена информация, посочена в десет точки. Посочва, че съобщението е изпратено чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ, което изключва възможността то да остане неполучено от ответника. Съобщението е регистрирано в общината на 26.02.2021 г., което означава, че 14-дневния срок за предоставяне на информацията изтича на 12.03.2021 г. Към тази дата, както и към датата на подаване на жалбата, не е налице отговор на искането за предоставяне на достъп до обществена информация. Посочва, че съгласно изискванията на ЗДОИ, мълчалив отказ не е допустим. Счита, че заявената информация представлява обществена такава и не попада в изключенията, предвидени в закона, на основание които може да се откаже достъпа. Ответникът е задължен субект по ЗДОИ, а заявлението отговаря на изискванията на закона, посочена е предпочитана форма за предоставяне на информацията. Поисканата информация е от вида, даващ възможност на заявителя да си състави мнение относно дейността на задължения субект. Моли за отмяна на мълчаливия отказ, като ответникът бъде задължен да ѝ предостави поисканата

информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответният орган - кметът на С. З. не е взел становище по жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юк В., която оспорва жалбата. Счита жалбата за недопустима, тъй като заявлението е получило входящ номер от 26.03.2021 г. Твърди, че профила, на който е полученото заявление не бил официален профил на общинската администрация в системата за сигурно електронно връчване, и съответно на служителя, оторизиран да отваря съобщенията. Към момента не е налице произнасяне по заявлението. освен това посочва, че поисканата информация е в значителен обем, касае голям обем информация. Моли за отхвърляне на жалбата. Възражава срещу прекомерния размер на адвокатското възнаграждение, поискано от жалбоподателя.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] е подала заявление за достъп до обществена информация до кмета на [община] на 25.02.2021 г., чрез Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, разработена и поддържана от Държавна агенция за електронно управление. Заявлението е с номер 946632/25.02.2021 г. и със заглавие „Заявление по ЗДОИ“.

В представеното копие от заявлението е посочено, че същото е отворено от адреса на 26.02.2021 г., в 10.06 ч. Заявлението е входирано в деловодството на [община] на 26.03.2021 г.

От Държавна агенция за електронно управление е изискана информация относно изпращането и съответно получаването на заявлението чрез ССЕВ, от която се установява, че съобщение с идентификатор 946632 е изпратено от профила на ФЛ И. Д. С. до профила на Общинска администрация С. З. и е със заглавие „946632/25.02.2021 г. Заявление по ЗДОИ“. Съобщението за първи път е било отворено на 26.02.2021 г. в 10,06,36 ч. от интегрираната система към профила на Общинската администрация С. З. в ССЕВ, от посочен служител С. Т..

Със заявлението е поискано от кмета на [община] да предостави на заявителя следната информация:

1. Какви са сумите, изплатени от общината към съконтрагенти за строителство, услуги и доставки по договори или фактури на стойност под праговете по чл. 20, ал.4 ЗОП за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?
2. Копие от всички фактури по т.1 за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г. Копията да бъдат със заличени лични данни, съгласно изискванията на закона за защита на личните данни и европейските директиви, отнасящи се за защита на личните данни.
3. За периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г. общината изпадала ли е в забава при изплащане на дължими суми по договори със съконтрагенти и ако да за колко дни и каква е сумата на санкцията /лихва, неустойка/ по всеки договор по отделно, която общината е заплатила?
4. Да се посочи източник на средствата за извършените плащания по т.1 за

периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.

5. Ползвала ли е общината финансов кредит за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г., в какъв размер и от коя финансова институция?

6. Какви са сумите заплатени от общината за лихви, такси обслужване и др. Разходи по ползвания кредит/и за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?

7. Какви обезпечения да представени на финансовата институция по т.5 и на каква стойност?

8. Наложени ли са на общината финансови корекции от финансиращ орган по европрограми за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?

9. На каква стойност са финансовите корекции от финансиращ орган за всеки един проект по т.8?

10. Каква е причината за наложените финансови корекции за всеки един проект по т.8?

Заявила е желание информацията да ѝ бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [\[електронна поща\]](#). Уточнено е, че исканата информация е от особен обществен интерес, и е ключова за осъществяване на обществен контрол и осигуряване на прозрачност на цялата дейност, извършвана от общината.

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 12.03.2021 г., отговор не е представен на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в съда на 18.03.2021 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 25.02.2021 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Заявлението за достъп до обществена информация е отворено от оторизиран служител при ответника на 26.02.2021 г. Срокът за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал.1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 12.03.2021 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал.2 АПК/ и изтича на 12.04.2021 г. Жалбата е подадена на 18.03.2021 г., пред АССГ, поради което е подадена в срока за това.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Кметът на [община] е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма, чрез Системата за сигурно електронно връчване, поддържана от ДАЕУ и съдържащо изискуемите от ЗДОИ реквизити, на което ответния орган не е отговорил в законоустановения срок.

За да възникне задължение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до

обществената информация за административния орган, същия следва да е сезиран с надлежно подадено заявление, което да съдържа определени реквизити. Едва след това, органът следва да преценява дали поисканата информация следва да бъде предоставена.

Един от основните въпроси по делото е дали жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация до ответника, тъй като същия оспорва да е получил такова преди 26.03.2021 г., когато е получил и копие от жалбата. Настоящият съдебен състав намира за доказано подаването от жалбоподателя на заявление за достъп до обществена информация и в този смисъл за неоснователно възражението на ответния орган, че не е получавал заявление. Това се установява от събраните в хода на съдебното производство доказателства, и по-конкретно от предоставената от ДАЕУ информация. Държавна агенция за електронно управление е държавен орган, разработил и поддържащ Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, към която са присъединени всички органи на местно самоуправление в страната, в това число и [община]. От предоставената от ДАЕУ информация се установява, че съобщение с идентификатор 946632 е изпратено от профила на ФЛ И. Д. С. до профила на Общинската администрация С. З. и е със заглавие „946632/25.02.2021 г. Заявление по ЗДОИ“. Посочено е, че съобщението е изпратено на 25.02.2021 г. и е получено на 26.02.2021 г. в 10.06.36 ч. от интегрираната система към профила на Общинската администрация Д. в ССЕВ, като е посочен и конкретния служител на общината, който го е отворил. На съда е известно, че оправомощено от административния орган лице не следва ежедневно да проверява в профила на съответния орган в ССЕВ за постъпили нови съобщения, тъй като същите автоматизирано постъпват в информационната/деловодната система на органа. Т.е., настоящият съдебен състав приема, че заявление по реда на ЗДОИ е надлежно подадено в писмена форма чрез ССЕВ, поради което е налице надлежно сезиране на органа с искане за предоставяне на достъп до обществена информация. Съгласно Закона за електронно управление, напълно доказано се явява искането за съответната услуга след връщане на документ, който генерира датата на изпращане, датата на получаване и уникален номер. Такъв е генериран от системата. Следователно, по посочения ред напълно редовно е направено запитването и следва да се счита за валидно постъпило в Общинската администрация, респ. е налице валидно сезиране с исканата обществена информация. Ирелевантно за спора е дали администрацията реално се е запознала с подаденото искане и кога го е входирала в деловодната си система. С неговото постъпване при нея, с генериран номер по посочения ред се счита, че същата е надлежно сезирана, а неполучаване своевременно на входящ номер в деловодството на органа, се дължи на бездействие на служителите.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация съдържа, а именно трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочени са трите имена на заявителката, посочен е както административен, така и електронен адрес за кореспонденция, както и е посочена предпочитана форма за получаване на

информация. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. За органа няма никакво съмнение какъв е начина, по който заявителя желае да получи информацията.

А освен това, при преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено.

Кметът на [община], е "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", а според ал.2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Кметът на общината е орган на местно самоуправление на територията на [община], поради което същия е задължен субект. Съгласно чл.58, ал.1 от АПК, непроизнасянето в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливия отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени / чл.29, ал.1 от ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това. В случая акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато

удовлетворява искането /чл.28, ал.2, вр.п с чл.34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл.38 от ЗДОИ/. В случая липсва произнасяне по заявлението, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него.

Тъй като заявлението е подадено на 25.02.2021 г. и отворено от служител на общината на 26.02.2021 г., срокът в който ответния орган следва да се произнесе по него е 14-дневен, съгласно чл. 28 ЗДОИ, и изтича на 12.03.2021 г. Непроизнасянето в посочения срок представлява мълчалив отказ за предоставяне на поисканата информация. Съгласно чл. 30 ЗДОИ е допустимо срокът по чл. 28, ал. 1 да бъде удължен, но с не повече от 10 дни, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка. Това обаче не настъпва по право, а задължително следва да бъде направено с изричен акт на ответника, изпратен на заявителя. Това задължение за уведомяване на заявителя за удължения срок за произнасяне, произтича от разпоредбата на чл. 30, ал.2 ЗДОИ, която посочва, че в уведомлението по чл. 29, ал. 1 се посочват причините за удължаване на срока, в който ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация. В конкретния случай по делото не са предоставени доказателства, срокът да е удължен, за което заявителя да бъде уведомен. Нещо повече, независимо, че ответника твърди, че жалбата е преждевременно подадена, тъй като срокът се налагало да бъде удължен, съответно изтича на 21.03.2021 г., то по делото не са предоставени доказателства и към тази дата да е издал съответния акт, с който предоставя или с който отказва предоставянето на поисканата информация. Т.е., дори и да се приеме, че удължаването на срока настъпва без наличие на нарочен акт и уведомяване на заявителя, то и след изтичане на удължения срок, е налице мълчалив отказ. Жалбата би била недопустима, в случай, че органът беше уважил заявлението и беше предоставил поисканата информация на заявителя и при наличие на висящо производство. Такова не е налице, не е налице и произнасяне, нито в 14-дневния срок, нито след това, поради което е налице мълчалив отказ.

Поради изложените мотиви мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация на кмета на [община], следва да бъде отменен. Тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

В гореизложения смисъл е и постоянната съдебната практика на Върховен административен съд на Република България: Решение № 1228 от 04.02.2015 г. по адм. д. № 7933/2014 г., V о.; Решение № 9752 от 28.06.2013 г. по адм. д. № 13326/2012 г., V о.; Решение № 14009 от 07.11.2012 г. по адм. д. № 15708/2011 г., V о.; Решение № 8709 от 18.06.2012 г. по адм. д. № 16606/2011 г., V о.; Решение № 702 от 13.01.2012 г.

по адм. д. № 267/2011 г., V о.; Решение № 14231 от 03.11.2011 г. по адм. д. № 4770/2011 г., V о.; Решение № 10700 от 18.07.2011 г. по адм. д. № 11175/2010 г., V о.; Решение № 7356 от 28.05.2011 г. по адм. д. № 8580/2010 г., V о.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливия отказ отменен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят претендира възнаграждение в размер на 1 000,00 лв., а ответникът чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, е възразил за прекомерност на възнаграждението. Поради направеното възражение, на основание чл. 78, ал.5 ГПК и с оглед ниската правната и фактическа сложност на делото, адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно до 500,00 лв, съгласно чл. 8, ал.3. Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 510 лв.

На ответника не следва да се присъждат разноски за юрисконсулт, предвид изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община], за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление 26.02.2021 г.

ВРЪЩА делото като преписката на кмета на [община] за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-ДНЕВЕН СРОК от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Кмета на [община] **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата от 510,00 лв., представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: